

Moeder

Probeer 'maar'- en 'het zal wel overgaan':
dat zei je als ik je te hulp riep als ik iets
niet kon of me had pijn gedaan.
Soms haalde je het door elkaar, dan lachte je
wanneer ik protesteerde.
Ik geloof dat dat het enige is wat ik ooit leerde:
dat ik proberen moet en weten 'dat het overgaat'.
Maar het was makkelijker toen je er nog was
en ik je zien kon en je stem kon horen.

M. Vasalis

Naar iets kijken

Naar iets kijken
-tenminste als je het wilt leren kennen-
betekent: er lang naar kijken.
Naar dit groen kijken en zeggen
'Ik heb de lente gezien in deze bossen',
dat werkt niet.
Wat je ziet, moet je zijn.
Je moet de donkere slangenstengels
zijn en de varen-veren van blaren,
je moet kruipen in de kleine stiltes tussen
de blaren,
je moet er de tijd voor nemen
en de vrede zelf aanraken
waaruit zij voortkomen.

John Moffit

Jaarthema 2011-2012 'Kennen en gekend worden'

Parochie z. Titus Brandsma

De parochie omvat de katholieke gemeenschappen
in het Veluwe-Rijn gebied

Bruiloft

Dit is een bruiloft; allen bij elkaar.
Het ouderhuis zit vol nieuwe gezichten,
die tussen de van ouds bekende oplichten
als vreemde rozen in een rozelaar.

Een ogenblik verpozen bij 't altaar
de bruidegom en bruid om Gods gerichten
over te nemen; bijbel, ring en plichten
en dan is dit gedeelte kant en klaar.

Nu gaat de dans beginnen. Wijn en zang
stromen elkaar voorbij in milde kelen.
Vreugde verdiept tot egaal geluk.

Familie duurt een mensenleven lang.
Door deze avond trekt het grote telen
waaraan wij zijn te danken, stuk voor stuk.

Gerrit Achterberg

DE HELE WAARHEID?

Er komt een man aan de hemelpoort. Hij heeft een hele mooie grote edelsteen in zijn hand. Petrus kijkt er belangstellend naar en vraagt: 'wat heeft u daar?' 'Dit', zegt de man, 'is de waarheid'. 'Laat eens kijken', zegt Petrus. Als de man de steen wil overhandigen, laat hij hem uit zijn handen vallen. Ontsteld ziet de man hoe de edelsteen in razend tempo omlaag naar de aarde suist en daar in miljoenen stukjes uiteen valt. Wanhopig en vol ontzetting kijkt de man de prachtige edelsteen na...

'Rustig maar', zegt Petrus, 'zo erg is het nou ook weer niet. U moet maar denken: nu is iedereen in staat om een klein stukje van de waarheid te vinden.'

'Nee, dat is het niet', antwoordt de man. 'Het erge is, dat nu iedereen zal denken, dat zijn kleine stukje waarheid de hele waarheid is!'

Bij God te gast zijn

Bij God te gast zijn
komen en gaan
wanneer ik maar wil
zonder kloppen
binnen mogen komen

Bij God te gast zijn
kind aan huis
je lekker voelen
en zijn wie je bent
zonder masker
Bij God te gast zijn
alles kunnen zeggen
alles mogen verzwijgen
niets moeten, niets laten

Bij God te gast zijn
als onder één dak
als aan één tafel
blij en ontspannen
door en door vertrouwd

Bij God te gast zijn
helemaal aanvaard
helemaal mens
helemaal ik
helemaal thuis zijn

Alfred C. Bronswijk

vrij naar Marcus 8: 11-21

Jij, die ik niet ken...

Jij die ik niet ken, mens in de straten.
Gezicht zonder naam, jij
Mens in dat ver land.
Verstild, sprakeloos gemaakt.
Jij die tot mij spreekt
in beeld, in verhalen.
Zou ik ziende leven, ik
werd diep geraakt door jou,
rakelings nabij.
Jij, die ik niet ken,
mag ik je kennen?
Op dat wij leven, doen
wat moet gedaan :
delen brood en vis, zoals
Hij heeft voorgedaan.
Marie-José Akkermans

Kerstnacht

Kerstnacht – het woord is als een lafenis,
een koele sneeuw, glanzend onder het zachte
stralen der sterren – op de landen is
Het weerloos stil; een ongerept verwachten.

Kerstnacht – het eenzaam zwerven der gedachten
rondom het oude verhaal- het nimmer uit te spreken
verlangen naar het helder zingen in de nacht en
het opgaan van de ster; een lichtend teken.

Kerstnacht – het sneeuwt op Uw geschonden aarde,
dun en verstuvend dekt de huivering
van ijle val - een lichte zuivering
het vragen, dat wij ongestild bewaarden.....

Ida G.M.Gerhardt

Jezelf zijn.

Al kende je al de mysteriën,
al kende je de wijdden der aarde,
de hoogten des hemels, de diepten der zee,
als jij jezelf niet kent
zul je zijn als iemand die bouwt zonder fundament
en dus bezig is een ruïne te maken
en geen bouwwerk.

Al wat je opbouwt buiten jezelf,
het zal zijn als een hoop zand,
blootgesteld aan de wind.

Dus het is geen wijs man
die niet wijs is voor zichzelf.
De wijze zal wijs zijn voor zichzelf
en hij zelf zal de eerste zijn
die uit de bron van zijn eigen put drinkt.

Bij jezelf moet dus je bezinning beginnen,
en dat niet alleen, ze moet ook bij jezelf eindigen.
Waar ze ook heen moge zwerven,
roep ze terug tot je,
met vrucht voor je eigen heil.

Sint Bernardus
aan paus Eugenius III

Zonder jouw toestemming kan
niemand jou een
minderwaardigheidsgevoel
geven.

Eleanor Roosevelt

vrij naar Jesaja 56 : 1-8

Almachtige en Barmhartige

Ik weet:

In Jezus heeft u zich laten kennen.
Hij is uw barmhartige Woord.
Hij sprak: Ik ben een
Hongerende en Dorstende,
een Naakte en Vreemdeling,
een Zieke en Gevangene.

Meer dan de mensen van vroeger weet ik
Van mensen in wie Jezus te vinden is:
Van hongerenden en dorstenden;
Van ontrenten en ontheemden;
Van gekwetsten en gevangenen.
De krant en de T.V. verbergen ze niet.
Op straat zie ik ze met eigen ogen.
En toch.....
Ik zie U niet,
U blijft verborgen!
Wat is het toch dat me blind doet zijn?

Ze zeggen:

U wordt gekend wanneer we de
niet gekende mens opzoeken.
U wordt geëerd wanneer we
gaan naar de mens zonder aanzien.

Ik ben naar die mens op weg.
Wat houdt me dan toch ver van U?
Waarom ontmoet ik U niet?

Henk van Doorn

Ik vroeg God

Ik vroeg God mijn pijn weg te nemen.

God zei nee:

Het is niet aan Mij om hem weg te nemen
maar aan jou om los te laten.

Ik vroeg God om mij geduld te gunnen.

God zei nee:

geduld is een nevenproduct van tegenspoed,
het wordt niet gegund, het wordt verdiend.

Ik vroeg God mij geluk te geven.

God zei nee:

ik geef je zegeningen, of je gelukkig wordt ligt aan jou.

Ik vroeg God me te behoeden voor pijn.

God zei nee:

lijden maakt je los van wereldlijke beslommeringen
en brengt je dichterbij Mij.

Ik vroeg God mijn geest te vormen.

God zei nee:

je moet zelf je geest ontwikkelen,
maar ik zal je stekken om je veel vrucht te laten dragen.

Ik vroeg God dingen die mij van het leven kunnen laten genieten.

God zei nee:

Ik geef je het leven, zodat je van alle dingen kunt genieten.

Ik vroeg God me te helpen van anderen te houden,
evenveel als Hij van mij houdt.

God zei aha;

eindelijk heb je het door.....

(vertaalde Amerikaanse tekst, auteur onbekend)

Mijn dochter en ik

Terwijl ik lees voel ik mijn dochter kijken;

Ik laat niets merken en lees rustig door.

Haar leven doet zich helder aan mij voor:

Het zal in alles op de mijne lijken.

Niets kan ik doen, opdat zij zal bereiken

Wat ik, amper gevonden, weer verloor;

Geen vindt van het geluk méér dan een spoor,

ook zij niet, en ook zij zal het zien wijken.

Ik sluit het boek. Wij zitten naast elkaar;

Geen woorden tussen ons; slechts even maar,

De glimlach van de een tegen de ander.

't Is of ik in mijn eigen ogen staar,

En wat daar staat; het is water klaar,

Wanneer ik langzaam in mijzelf verander.

Ed Hoornink

Ben Jij de onrust die ons wakker maakte,

ben Jij de hartstocht die ons leven doet?

Ben Jij de stilte die ons hart zo raakte,

ben Jij de bron van eb en vloed?

Jij die ons kent tot in ons diepste wezen,

die ons al kende voor het eerste licht,

in Jouw hand kunnen we de toekomst lezen

en in Jouw oog weerspiegelt ons gezicht.

Tegen angst en tegen het vergeten

tegen de nacht en tegen het gemis.

Is er vreemd maar onvervreemdbaar weten:

Jij zult er zijn, die licht in duister is.....

Onbekend

Het kind

Sedert de droomspin mij omspon
met duizend parelende webben,
zie ik hem spelen in de zon,-
het kind dat wij nooit zullen hebben.

Zijn ogen die het zonlicht vangen,
zijn klaar en helder als kristal
en onvertroebeld door verlangen:
ogen van voor de zondeval.

Hij glimlacht schuldeloos en wijs.
Zijn vogelstem streelt licht mijn oren.
Zijn wereld is het paradijs,
want hij is rein en ongeboren.

Ik mag mijn armen niet uitstrekken,
hem smekend, met ons mee te gaan.
Waarom ook zouden wij hem wekken
tot een ontlusterd, aards bestaan?

Nimmer zal hij behoren bij de
uitgebloeiden , de verdorden
en nimmer lijden zoals wij
die nooit zijn ouders zullen worden.
Hanny Michaelis

De Ander

Heer, wat zal ik zoeken naar mijzelf,
als ik niet eerst de ander heb gevonden.
Geef dat ik de ander
in mijzelf herken, zoals
ik ook mijzelf
in de ander tegenkom.
Omdat ieder mens geschapen is
naar Uw beeld en gelijkenis.
Toon Hermans

Wees niet bang

Wees niet bang
je mag opnieuw beginnen
vastberaden doelbewust
of aarzelend op de tast.
Houd je aan regels
volg je eigen zinnen
laat die hand maar los
of houd er juist een vast.

Wees niet bang
voor al te grote dromen
ga als je het zeker weet
en als je aarzelt wacht.
Hoe ijdel zijn de dingen
die je je hebt voorgenomen
het mooiste overkomt je
het minste is bedacht.
Wees niet bang
voor wat ze van je vinden
wat weet je van een ander
Als je jezelf niet kent?
Verlies je oorsprong niet
door je te snel te binden
het leven lijkt afwisselend
maar zelfs de liefde went.

Wees niet bang
je bent een van de velen
en tegelijk is er
maar één als jij.
Dat betekent
dat je vaak zult moeten delen
en soms zult moeten roepen
laat me vrij!

Freek de Jonge

Als een mens lijdt.....

uit: 'de laatste der Rechtvaardigen' van Bart Schwartz.

Een joodse geschiedenis vertelt van een grootvader, Mordechai, die een gesprek voert met zijn zieke kleinzoon Ernie.

“Nou, luister dan eens goed naar mij”, zei Mordechai.

“zet allebei je oren wijd open.

Als een mens lijdt, dan is het wel duidelijk dat zijn ‘smart ‘op hem blijft.

Begrijp je dat?”

“Begrepen”zei Ernie.

“Maar als je naar hem kijkt en zegt; ‘wat heb je een pijn’, wat gebeurd er dan?”

De dekens bewogen en Ernies neuspuntje kwam te voorschijn.

“Dat begrijp ik ook”, zei hij, ”dan neemt hij de pijn van zijn vriend in zijn ogen op”.

Mordechai glimlachte en zuchtte eens.

“En als hij blind is, denk je dan dat hij het ook in zich op kan nemen?”

“Natuurlijk, met zijn oren”.

“En als hij doof is?”

“Nou, dan met zijn handen”, zei Ernie ernstig.

“En als die ander heel ver weg is, als hij hem niet kan horen, niet kan zien en zelfs niet kan aanraken? Denk je dat hij dan nog zijn lijden op zich kan nemen?”

“Misschien kan hij het raden”, zei Ernie voorzichtig.

Mordechai raakte opgetogen.

“Ja, zo is het mijn jongen; en dat is nu precies wat een rechtvaardige moet zijn.

Hij raadt al het lijden dat er op de wereld is en hij neemt het op in zijn hart.....”

Er vallen geen woorden.

Het huis is verstild,

als zij een appeltje

voor hem schilt.

Maarten Rood

Sterfbed

Mijn vader sterft; als ik zijn hand vasthoud, voel ik botten door de huid heen steken.

Ik zoek naar woorden, maar hij kan niet spreken en is bij elke ademtocht benauwd.

Dus schud ik kussens en verschik de deken, waar hij met krachteloze hand in klauwt;

Ik blijf zijn kind, al word ik eeuwen oud, en blijf als kind eeuwig in gebreke.

Wij volgen èèn voor èèn hetzelfde pad, en worden met dezelfde maat gemeten;

Ik zie mijzelf nu bij zijn bed gezeten

zoals hij bij zijn eigen vader zat:

Straks is hij weg, en heeft hij nooit geweten hoe machteloos ik hem heb liefgehad.

Jean Pierre Rawie

Naamloos gedicht

Ik pluk de bloemen uit de tuin van mijn leven

en schenk ze aan de mensen om mij heen,

daarna wied ik de distels die nog bleven

en mijn treurrozen streel ik èèn voor èèn.

Tevreden rust ik uit bij mijn vergeet-mij-nietjes,

op dagen dat ik eenzaam was gezaaid, en

speur nog in het gras naar dorre sprietjes,

maar die zijn met de wind der wijsheid weggewaaid.

De late zon verwarmt mijn koude handen.

Ik sluit mijn ogen, dromend van een blauwe zee

met kleine bootjes varende langs de witte stranden;

Maar mijn eigen scheepje neemt mij richting einder mee.

Leeuw en vosje

Mijn vader kon zo prachtig voor leeuw spelen:
Hij zat gehurkt onder de tafel, schoot
er plotseling brullend onderuit en sprong je
door de hele kamer na tot hij je had.

Zelf speelde ik, toen mijn zoons klein waren, meest voor
vosje; ik vermomde me als oud vrouwtje,
dat om een glaasje water of een korst brood
kwam bedelen – en greep ze dan triomfantelijk.

Hoe lang was 'k alles bij elkaar zo bezig?
Vijf uur misschien: een honderdste pro mille
'van deze tijd, op aarde mij gegeven'.

Ik heb een wereldoorlog meegemaakt
en zoveel wat enorm gewichtig leek.
Morsdood is het; maar Leeuw en Vosje leven.
C.Buddingh

GELUK

Geluk is eigenlijk een andere naam
voor vrede, tevredenheid, vriendschap, vreugde.
Deze dingen worden je niet in de schoot gelegd.
Kun je niet zomaar eisen van een ander.
Deze dingen krijg je gratis
als je jezelf overwint en altijd beminnelijk bent,
als je niet te veel verwacht van anderen
en zelf alles in handen neemt,
als je doorheen de grootste ellende
blijft geloven dat het eenmaal anders wordt.

Phil Bosmans

Facade

Toen kende ik je kou
nog niet.
Je stilte, eenzaamheid
en verdriet.
Ik bouwde je immers
uit angst voor nog meer
pijn.
Hoe kon ik weten
dat je zo zou zijn.

Ben Verduijn

Aandacht

Aandacht is een vorm van liefde

Ze is een geschenk
dat je ontvangt
en geven kunt.
Ze is niet alleen
op zichzelf gericht,
ze ziet ook een ander.
Ze verspreidt licht,
ze heeft fantasie
en is verrassend.
Ze haalt mensen uit de schaduw.
Ze is attent en creatief,
ze denkt aan wie wordt gemist.
Ze kan stil zijn,
maar ook stem geven
aan wat vergeten wordt.
Aandacht is voedsel voor de ziel,
onmisbaar als de liefde.

Marius van den Berg

Sabbat

Sabbat
Adem pauze, Leven zonder zorgen
Sterren de weg laten wijzen

Zien, niet kijken, is een kunst.
Meer zien dan is; Geheim

Schrijven, zonder haast,
Woorden komen vanzelf bovendrijven
zoals schelpen uit zee

Weinig spreekt vanzelf.
Veel gaat verloren.
Luister, sta eens stil; Hoor

Uit boekje 'Zeven'.

Bewustzijn

Weten van je pijn
van gisteren, en
je lach van
vandaag.
Hoe zon, regen
Vlinders en wespen
je verlangens
tekenden en
je dromen vormden.

Ben Verduijn

Je bent mooi

Je bent
mooi
anders
dan ik

natuurlijk
niet meer of
minder
maar

zo mooi
anders

ik zou je
nooit

anders dan
anders willen

H. Andreus

Wij hebben ons neer te leggen bij het feit
dat de een voor de ander een geheim blijft.

Elkaar kennen betekent niet, alles van elkaar
weten, maar liefde en vertrouwen tot elkaar
hebben en in elkaar geloven

Albert Schweitzer, 1924

Vrij naar Marcus 10. vers 46-56
**Een wonderlijk verhaal
midden in chaos en hectiek.**

Laag bij de grond
zit iemand
die het niet ziet zitten.
Dat kan ook niet
want hij is blind.
En toch
heeft hij gezien,
hij kent zijn naam.
Maar de omstanders
laag bij de grond
zien het niet,
zien hem niet zitten.

Bartimeüs, kind van Timeüs
niet zomaar iemand dus,
maar een zoon van,
een mens met naam.
Indrukwekkend, met luide stem,
roept hij de ander:
“Jezus, kind van David !”
Niet zomaar iemand dus,
maar een zoon van,
een mens met een naam.

Als ik die blinde zie,
zie ik zijn blindheid niet.
Vol ontzag voor zijn inzicht
ben ik eigenlijk jaloers.
Ik wil ook wel luidkeels schreeuwen,
roepen met naam.
Maar eigenlijk durf ik niet.
Heb ik voldoende vertrouwen,
om ondanks het donker
te hopen op licht ?

Ziende blind; blinden zien.

Een wonderlijk verhaal,
midden in chaos en hectiek

Uit het blad : Zeven

Wereldkaart

Wat zou ik graag een wereldkaart geven
aan ieder kind.

Liever nog:
aan alle jonge mensen
een verlichte wereldbol
om hun ogen te openen
voor kleur en samenhang.
Dat ze hart krijgen
voor wie anders zijn
Verbondenheid kan groeien:
een kring van mensen
hand in hand
dichtbij en wereldwijd

Helder Camara

“ Tijdens mijn leven heb ik mij gewijd aan dit gevecht van de Afrikanen.
Ik heb tegen de onderdrukking van de blanken gevochten en ik heb tegen
de onderdrukking van de zwarten gevochten. Ik heb het ideaal van een
democratische en vrije maatschappij omarmd, waarin alle mensen in
harmonie met elkaar leven en allen dezelfde mogelijkheden hebben.
Het is een ideaal waarvoor ik hoop te leven en dat ik hoop te bereiken.
Maar als het moet, is het een ideaal waarvoor ik bereid ben te sterven...”

Dit zijn de laatste openbare woorden van **Nelson Mandela** tijdens
het Riviona-proces in 1964.

Hij ging aansluitend naar de gevangenis en werd in 1990 vrijgelaten.